

ע"פ 39618/12 - אסעד קסואני, המערער נגד מדינת ישראל, המשיבה

בתי משפט

ע"פ 39618-12-13
27 פברואר 2014

בית המשפט המחווזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

בעניין: אסעד קסואני

המעערער

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כבוד השופט ד"ר אוחד גורדון) מיום 4.11.2014 בת"פ 597/12.

1. המערער הורשע, על פי הודהתו, באই צוות לצו בית משפט, עבירה לפי סעיף 210 לחוק התקנון והבנייה תשכ"ה-1965, ונגזר עליו תשלום קנס בסך 71,000 ₪ או 300 ימי מאסר תמורה, ומאסר על תנאי.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 30.11.2003 נגזר דיןו של המערער בת"פ 3165/99, ובגזר הדין נצטווה, בין היתר, להתאים את הבניה להייתה, לרבות באמצעות הריסה, לא יאוחר מיום 1.7.2005. ביום 8.2.11 נדחה מועד ביצוע הצו עד ליום 30.6.2011. הנאשם לא קיים את צו בית המשפט עד ליום 4.8.11.

2. סכום הקנס שנגזר על המערער, כאמור 71,000 ₪, כולל את הקנס המקורי הקבוע בחוק בסך 29,200 ₪ ובנוסף קנס יומי.

בית המשפט קמא נימק את גזר הדין בחומרת העבירה, בכך שהמעערער הפר פעמיים צווים של בית המשפט ואף המשיך לשימוש במבנה שבנה באופן בלתי חוקי, ביחסו של המערער כלפי שלטון החוק והסדר הציבורי, כפי שהוא לידי ביטוי בהתעלמות מצו המורה לו להרים את הבניה הבלתי חוקית, בהיקף הבניה הבלתי חוקית - מבנה של 5 קומות בגודל 1,335 מ"ר, בכך שמדובר במבנה שנבנה בשנת 1999 ללא היתר, וממשיך ומתתקיים לעיני כל. כן צוין כי המערער משכיר יחידות דירות במבנה, דבר שהניב לו רווח כלכלי ניכר.

3. הטענה המרכזית שהועלתה בהודעת הערעור הייתה שבית המשפט לא היה מוסמך להטיל על המערער את הקנס המקורי וקנס יומי, אלא רק אחד מהשניים. **מטענה זו חוזרת במעערער בדין בערעור.**

עמוד 1

טענה חלופית נגעה לגובה הकנס. לטענת ב"כ המערער, בסעיף האחרון (סעיף 10) של הودעת הערעור, הকנס שנגזר על המערער חריג באופן ניכר מדיניות הענישה המקובלת. בטענה זו התמקדו טיעוניו של ב"כ המערער בדיון בערעור. נטען כי תקופת ההפרה של צו הריסה הייתה קצרה מאוד, סך הכל 35 ימים, כאשר בין בין הווארך המועדף לביצוע הצו.

4. דין הערעור להידחות.

המעערער בנה, בשנת 1999, בית בן 5 קומות, בשטח גדול יותר. בשנת 2003 ניתן צו הריסה למבנה, תוך מתן אורך להשגת היתר בנייה.

מאז עומד המבנה על תילו והמעערער מפיק ממנו רוחחים. אמנם המועד לביצוע צו הריסה הווארך מספר פעמים, אך זאת כאשר המערער הפך את הצו ונណן בגין ההפרה, ובגזר הדין ניתנה לו אורך נוספת.

בהתחשב בכך שגם הפעם השלישייה שנגזר דיןו של המערער בגין הפרת צו הריסה, בכך שמדובר במבנה גדול מאוד, בהפרת צו בית המשפט אשר מניבה רוחחים כלכליים, כאשר הן הבניה והן הפרת הצו מעמידים על זלזול בחוק ובמצוות בית המשפט - אין כל עילה להתערב בגזר דיןו של בית המשפט כאמור, שהינו גזר דין ראוי ומונומך היטב.

אשר על כן הערעור נדחה.

המציאות תשליך העתק פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אדר תשע"ד, 27 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.